

РЕШЕНИЕ

№ 595

гр. Плевен, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Св. Найденова

при участието на секретаря ЦЕЦКА С. ШУТЕВА
като разгледа докладваното от Вера Св. Найденова Гражданско дело № 20214430105928 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по ИМ от В. Д. АТ., ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.*** бл.***, чрез адв.В.К. от ПАК, против ****, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с.***, ул.***, представлявано от ***. В молбата се твърди, че за периода 01,10,2018 г. – 30,08,2019 г. ищецът работил на длъжност „****“ при ответния *** при месечно възнаграждение в размер на *** лева, увеличено с Допълнително споразумение от *** г. на *** лева. Твърди се, че ответникът не е изплатил ТВ за м.юли 2019 г. в размер на *** лева и за м.август 2019 г. в размер на 500,10 лева. Твърди се, че ищецът е положил и извънреден труд за м.юли 2019 г. в размер на 176 часа на стойност 1056,00 лева и извънреден труд за м.август 2019 г. в размер на 289 часа на стойност 1734,00 лева. Ищецът твърди, че за м.юли 2019 г. е положил нощен труд в размер на 24 работни дни на стойност 48,00 лева и нощен труд за м.август 2019 г. в размер на 29 работни дни на стойност 58,00 лева. Посочва се, че ответникът дължи и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 5 дни за 2018 г. на стойност 96,00 лева и в размер на 14 дни за 2019 г. на стойност 448,00 лева. В заключение моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 1060,10 лева, представляваща неизплатени ТВ за м.юли и август 2019 г.; сумата от 2790,00 лева, представляваща възнаграждение за положен извънреден труд в размер на 465 часа за месеците юли и август 2019 г.; сумата от 106,00 лева, представляващи възнаграждение за положен нощен труд за м.юли и м.август 2019 г.; сумата от 544,00 лева – обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2018 и 2019 г., както и законна лихва от датата на исковете до окончателното изплащане на сумите. С допълнителна молба ищецът уточнява, че за м.юли 2019 г. е положил 169 часа извънреден труд, а за м.август 2019 г. – 274 часа извънреден труд; положения нощен труд за м.юли 2019

г. е 184 часа, а за м.август 2019 г. – 240 часа. В с.з. е поискано и допуснато изменение в размера на претенциите както следва – по чл.242 от КТ – в размер на 869,10 лева, по чл.262 от КТ – в размер на 2114,32 лева, по чл.224, ал.1 от КТ – 458,18 лева. В с.з. проц.представител на ищеца моли съда да уважи претенциите.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът не депозира писмен отговор. В първото по делото с.з. ответникът се представлява от ***, който представя доказателства и оспорва исквете. В последното с.з. ответникът не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено следното:

Установява се от представения трудов договор №*** г., че считано от *** г. ищецът е работил при ответника на длъжност „***“, при условията на 8 часов работен ден, с основно месечно възнаграждение от *** лева.

От представеното копие от допълнително споразумение към ТД №***** г. се установява, че основното месечно ТВ на ищеца е увеличено на *** лева.

Установява се от представения трудов договор №*** г., че считано от *** г. ищецът е започнал работа при „***“ ***.

Установява се от представената в заверено копие Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа /ежедневен инструктаж/, че на следните дати има изписано име и положен подпис от ищеца В. Д. АТ., както следва:

М.юли 2019 г. – 01,07;; 04,07;; 08,07;; 09,07;; 12,07;; 13,07;; 16,07;; 17,07;; 18,07;; 19,07;; 20,07;; 21,07;; 22,07;; 23,07;; 24,07;; 25,07;; 26,07;; 27,07;; 28,07;; 29,07;; 30,07;; 31,07;;

М.август 2019 г. – на всички дати, без дата 23 август 2019 г.

От представеното заверено ксерокопие Тетрадка за приемане на обект ***, се установяват следните сдавания/приемане на дежурството от ищеца, по месеци, както следва:

М.юли 2019 г. – *01,07,2019 г. – приемане на обекта в 17,00 ч. и сдаване на обекта в 08,00 ч.; *04,07,2019 г. – сдаване на обекта в 08,00 ч.; *05,07,2019 г. – сдаване на обекта в 08,00 ч.; *08,07,2019 г. – сдаване на обекта в 08,00 ч.; *09,07,2019 г. - сдаване на обекта в 08,00 ч.; *12,07,2019 г. - сдаване на обекта в 08,00 ч.; *13,07,2019 г. - сдаване на обекта в 08,00 ч.; *16,07,2019 г. - сдаване на обекта в 08,00 ч.; *от 17,07,2019 г. – до 31,07,2019 г. - сдаване на обекта в 08,00 ч.;

М.август 2019 г. – *за датите от 01,08,2019 г. до 31,08,2019 г. – приемане на обекта 17,00 ч. и сдаване на обекта в 08,00 ч.

От представеното копие на РКО №*** г. се установява, че на ищеца В.А. е изплатена сумата от 892,38 лева с основание – „заплата м.7 и м.8 2019 г.“.

От заключението на ВЛ по изготвената СГЕ, което съдът кредитира като вярно и компетентно изготвено, се установява, че подписът за „получил сумата“ в РКО №*** г. е положен от В. Д. АТ..

От заключението на ВЛ по изготвената СИЕ, вариант №1 /за изготвянето на който ВЛ е работило по Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа – ежедневен инструктаж и по Присъствена тетрадка за обект ***/, което съдът кредитира като вярно и компетентно изготвено, се установява, че дължимото нетно ТВ за месеците юли и август 2019 г. е в размер на 869,10 лева. Според ВЛ положения извънреден труд за периода юли-август 2019 г. е в размер на 450 часа на стойност 2114,32 лева, а положения нощен труд за същия период – 432 часа на стойност 108,00 лева. ВЛ е изчислило и обезщетението за неизползван платен годишен отпуск за 13 дни за 2018 г. и 2019 г., и същото възлиза на 458,18 лева.

Съдът не обсъжда останалите събрани по делото доказателства, представени от ищеца, като неотносими към правния спор, а представените от ответника – извлечение от графика за разпределение на смени през м.юли 2019 г. – в извлечение, съдът не обсъжда на основание чл.161 от ГПК, доколкото ответникът, който беше задължен да го представи в цялост след оспорване, не го стори до датата на съдебното заседание.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По предявения иск с правно основание чл.242 от КТ

Ищецът твърди, че ответникът не му е изплатил изцяло полагащо му се трудово възнаграждение за м.юли и август 2019 г. в размер на 869,10 лева /след допуснатото изменение в размера на претенцията/. В тежест на ответника бе да установи, че е заплатил дължимото възнаграждение, тъй като твърдението, че не е изплатено, е отрицателен факт, тежестта за доказване на който се носи от отсрещната страна. Ответникът ангажира такива доказателства чрез представения РКО от 11,09,2019 г., като от заключението по СГЕ се установи, че положеният подпис за получил сумата е на ищеца. Ето защо съдът счита, че искът за неизплатено ТВ за месеците юли и август 2019 г. следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По предявеният иск с правно основание чл.262 от КТ и чл.261 от КТ

Съгласно чл.150 от КТ за положен извънреден труд се заплаща трудово възнаграждение в увеличен размер, съгласно чл.262 от КТ. Съгласно чл.149 от КТ работодателят е длъжен да води специална книга, но това не е единствено доказателство за положен извънреден труд. Фактически положеният извънреден труд подлежи на доказване както с писмени доказателства, така и със свидетелски показания.

Съгласно чл.143, ал.1 от КТ извънреден е трудът, който се полага по разпореждане или със знанието и без противопоставянето на работодателя или на съответния ръководител от работника или служителя извън установеното за него работно време. Положеният извънреден труд се установява като се съпоставят работните часове за възприетия период за отчитане на работното време /дневно, седмично, месечно/ с отработените часове от работника или служителя през този период.

При сумирано отчитане на работното време, работното време се определя като произведение от броя на работните дни и нормалната продължителност на дневното работно време,

установена в чл.136, ал.3 от КТ, а отработените часове се изчисляват след превръщане в дневни на нощните часове в нощните смени и смесените смени, признавани за нощни. Понятието "сумирано работно време" изразява начина на изчисляване на работното време при такъв сменен режим на работа, при който продължителността на отделната смяна може да надхвърля осем часа на ден. Работата в повече трябва да се компенсира с почивка в границите на отчетния период. Когато в края на определеното време нормата работно време е превишена, е налице извънреден труд. От представената в заверено копие Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа /ежедневен инструктаж/ и Присъствена тетрадка за обект ***, които са единствен източник на доказателства за продължителността на полагания по принцип от ищеца труд, се установява, че ***ите са работили на смени, което е и житейски логично с оглед непрекъснатия процес на работа – *** на обект. Цитираните по-горе писмени доказателства установяват графикът на работа на ищеца.

Изложените по-горе съображения мотивират съда да приеме, че ищецът е полагал труд именно по графика, отразен в цитираните ксерокопия от Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа /ежедневен инструктаж/ и Присъствена тетрадка за обект ***.

С оглед всичко изложено съдът счита, че претенциите на ищеца за заплащане на извънреден и нощен труд са основателни, до размерите, изменени в с.з. от 23,03,2022 г. и съответстващи на изчисленията на ВЛ във вариант 1.

По иска с правно основание чл.224, ал.1 от КТ - съгласно чл.224, ал.1 от КТ при прекратяване на трудовото правоотношение работникът има право на парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. За да възникне правото на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск е необходимо трудовото правоотношение на работника/служителя да е прекратено, и работникът да не е ползвал полагащия му се платен годишен отпуск за календарната година на прекратяването или за предходни години. Съгласно чл.155, ал.1 вр.ал.4 от КТ, всеки работник или служител има право на платен годишен отпуск, като размерът на основния платен годишен отпуск не е по-малко от 20 работни дни. Съгласно чл.173 от КТ платеният отпуск се ползва от работника с писмено разрешение от работодателя. От заключението на ВЛ по СИЕ се установява, че няма данни ищецът да е ползвал платен годишен отпуск. Ето защо съдът счита, че предявения иск с правно основание чл.224, ал.1 от КТ е основателен и доказан и следва да се уважи до този размера, установен от ВЛ. Сумата се дължи ведно със законната лихва от датата на подаване на ИМ до окончателното изплащане на сумата.

По отношение разноските – ищецът е направил разноски в размер на *** лева, от които ответникът следва да му репарира разноски в размер на 414,20 лева съразмерно с уважената част от исковете.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на ПлРС държавна такса върху уважения размер на исковете в общ размер на 184,57 лева /84,57 лева по иска за извънреден труд и по 50,00 лева за иска за нощен труд и за обезщетението по чл.224, ал.1 от КТ/, както и 280,00 лева разноски за ВЛ за СИЕ и СГЕ.

По тези съображения, Плевенският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН** предявеният от **В. Д. АТ.**, ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.*** бл.***, чрез адв.В.К. от ПАК, **ПРОТИВ** ****, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с.***, ул.***, представлявано от ***, **иск с правно основание чл.242 от КТ** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 869,10 лева, представляваща неизплатени ТВ за м.юли и август 2019 г., ведно със законната лихва от датата на ИМ до изплащането ѝ;

ОСЪЖДА на основание чл.128, т.2 вр.чл.262 от КТ ****, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с.***, ул.***, представлявано от ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на **В. Д. АТ.**, ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.*** бл.***, **сумата от 2114,32 лева**, представляваща възнаграждение за положен извънреден труд от 450 часа за месеците юли и август 2019 г., ведно със законната лихва от датата на ИМ – 17,09,2021 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.128, т.2 вр.261 от КТ ****, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с.***, ул.***, представлявано от ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на **В. Д. АТ.**, ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.*** бл.***, **сумата от 106,00 лева**, представляващи възнаграждение за 432 часа положен нощен труд за м.юли и м.август 2019 г., ведно със законната лихва от датата на ИМ – 17,09,2021 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.224, ал.1 от КТ ****, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с.***, ул.***, представлявано от ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на **В. Д. АТ.**, ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.*** бл.***, **сумата от 458,18 лева**, представляваща обезщетение за използван платен годишен отпуск в размер на 18 дни за 2018 и 2019 г., ведно със законната лихва от датата на ИМ – 17,09,2021 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК ****, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с.***, ул.***, представлявано от ***, **ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ПлРС** държавна такса върху уважения размер на исковете в общ размер на 184,57 лева /84,57 лева по иска за извънреден труд и по 50,00 лева за иска за нощен труд и за обезщетението по чл.224, ал.1 от КТ/, както и 280,00 лева разноси за ВЛ за СИЕ и СГЕ.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК ****, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с.***, ул.***, представлявано от ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на **В. Д. АТ.**, ЕГН *****, от гр.Плевен, жк.*** бл.***, сторените деловодни разноси в размер на 414,20 лева съразмерно с уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____